

Отечеството си. Инициаторитѣ на събиранieto български чети въ Сърбия сж имали прѣдѣ видѣ само да се въсползуватъ отъ заратяванието на Сърбия съ Турция, та да постигнатъ по лесно цѣльта си. Ако тѣзи цѣль пакъ не се е постигнала, то за това най-малко сж виновни тѣзи, които бѣхж тръгнали да умрѣтъ за нейното постигание.

Отъ началото и сръбското правителство е тѣй глѣдало на работата. Но отпослѣ, когато турцитѣ наддѣлѣхж надъ сръбитѣ, тогава сръбското правителство се въсползува отъ многото събрани тамъ български бунтовници, които неможаха да изпълнятъ мисията си, и заедно съ доброволцитѣ русси ги събра въ една урѣдена войскова часть, която официално нарече „Руско-българска доброволческа бригада,“ която присъедини къмъ армията си, и която бѣше на Сърбия най отбраната по храбростта си войска.

Руско-българската „доброволческа“ бригада остана въ Сърбия въ пълния си съставъ цѣли 8 мѣсеца, та затова всичкитѣ българи бѣхж се свикнали съ прозвището „доброволци“, и подъ това име бѣхж извѣстни на всѣкъдѣ, за това и азъ озаглавихъ книгата си съ „българскитѣ доброволци и пр.“

Азъ не искамъ тукъ да кажа, че на българитѣ помалко честь би правило, ако бѣхж отишли чисто на помощъ на сръбитѣ, както направиха мнозина руси и австрийски славяни, защото тѣ нѣмаха какво да дирятъ отъ турцитѣ, — но истината го изисква да кажемъ тукъ, че що се касае до българитѣ, тѣ прѣзъ 1876 г. отидоха въ Сърбия чисто по свои собствени — български — расчети и съображения, именно за освобождение на отечеството си.

Това обаче никакъ не значи, че тѣ, ако нѣмаха този си собственъ расчетъ, нѣмаше да отидатъ на помощъ на едноплѣмненнитѣ си братия сърби. Напротивъ. Бомбардиранieto на Бѣлградъ отъ турцитѣ 1862 год. както и по прѣдишнитѣ въстания на сръбитѣ противъ турцитѣ, за земание участие въ които българитѣ не сж